

KRÁLOVNO NANEBEVZATÁ, ORODUJ ZA SVOJI ZÁBRDOVICKOU FARNOST

BOHOSLUŽBY O POUTNÍ SLAVNOSTI NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Sobota 14. srpna 2004: 18.00 hod.: večerní mše svatá s nedělní platností

Neděle 15. srpna 2004:

8.00 hod.: ranní mše svatá s lidovým zpěvem

9.45 hod.: slavná poutní mše svatá s duchovní hudbou:

Karel Douša: MISSA in F-dur op. 16., Al. Boroni: TOTAPULCHRA,
Gounod Ch.: AVE MARIA, W.A.Mozart: AVE VERUM CORPUS

11.00 hod.: Poutní zahradní slavnost - společenské setkání farníků

18.00 hod.: Večerní mše svatá s lidovým zpěvem

H y m n u s

Zdrávas, Maria Panno,
nebeská Královno,
od Boha Pána
korunovaná.
Proto blahoslavená,
nad anděly vznešená
sluješ, ó slavná Maria.
Zdrávas, Maria Panno,
Boha Otce dcero,
on Tě vyvolil,
slávou ozdobil.
Proto blahoslavená,
nad svaté oslavená
sluješ, ó svatá Maria.

Zdrávas, Maria Panno
Boha, Syna Matko,
tys ho zplodila,
na svět zrodila.
Proto blahoslavená,
nad ženy zvelebená
sluješ, ó šťastná Maria.
Zdrávas, Maria Panno,
nás hříšných obrano,
choti milého
Ducha svatého.
Proto blahoslavená,
nad panny vyvolená
sluješ, ó čistá Maria.

O původu slavnosti

Když papež Pius XII. 1. listopadu 1950 prohlásil za článek víry, že po skončení života byla „neposkvrněná Matka Boží vzata s tělem i duší do slávy nebeské“, potvrdil tím to, co křesťané už odedávna věřili a společně oslavovali dnešního dne (15. srpna) při bohoslužbách. V Jeruzalémě se slavil dnešní den už v V. století, od VI. století ho slaví celý křesťanský Východ a od VII. století se začíná slavit v Římě. V pozdějších staletích se stává nejčastějším titulem mariánských kostelů.

PRVNÍ ANTIFONA: Kristus vstoupil do nebe a vzal svou nejčistší Matku k sobě, aby jí dal účast na svém vítězství nad smrtí. (podle breviáře)

PANENSKÁ PUTOVÁNÍ

Jsou prázdniny a vzpomínám na horská letní rumunská putování. Rozjímám nad panenskou přírodou, nad tím, co vlastně panenství je, čemu my, „civilizovaní“ lidé nerozumíme, protože kolem nás ani v nás toho panenského už mnoho nezbylo. Rozjímám nad neporušenými (chtělo by se říci neposkvřenými) lidmi, kteří v oněch bájných Transylvanských Alpách a skutečných rumunských Karpatech žijí. Zvykli jsme si považovat je za nevzdělané barbary - s povýšeností majitelů většího záhumenku. Pravdou však je, že každý aspoň trochu otevřený a pokorný návštěvník majestátných rumunských hor a jejich obyvatel záhy pochopí, komu je ono barbarské chování spíše vlastní. Zda tomu, kdo poutníkovi nabídne všechno, co má, a když se chcete odvděčit dárkem, stokrát musíte přesvědčovat, že opravdu nechcete zaplatit za službu - neboť se Vám dostalo pohostinství. Nebo tomu, který „svého“ bohatého turistu oškube jak husu, protože „ten má přece peněz dost“. Či snad barbarská vzájemná sousedská soudržnost, kdy hlavní roli nehraje výdělek, ale lidské vztahy? Budete-li chtít v horské chatě ekologické stanici zaplatit za mapu, může se stát, že vám odpoví: „Pro cizince zdarma.“ Je to snad barbarské? Jistě, rumunská města se svými McDonaldy a podobnými „výdobytky civilizace“ pomalu nabírají jasný směr - lidé v nich se změnili a mění dále. Divoké hory se zatím (Bohu díky) brání, skrývají dřevěné chalupy, stáda krav, ovcí nebo koní, a lidi: Valachy provonělé hnojem a v neděli terpentýnem.

Skoro bych se teď vrátil do brzkých ranních hodin druhého září před pěti lety. Tehdy jsme hned na začátku výstupu potkali místního horala. Ptal se, jestli jdeme do hor (samozřejmě mu to bylo jasné, kam bychom šli, ale tato srdečnost patří k tamějšímu společenskému standardu). „Buma ziua, la munti, la munti?“ „Da, la munti,“ odpověděl bych se stejným klidným úsměvem jako tehdy. A rád.

Otec Jan

Panna Maria a Den města Brna

Letos 15. srpna uplyne 359 roků od osvobození města Brna ze sevření švédských vojsk, vedených generálem Torstensonem. V roce 1997 došlo mezi Magistrátem města a Brněnským biskupstvím k jednání, které vyústilo v rozhodnutí, společně prohlásit 15. srpen - Dnem města Brna. Tehdy olomoucký světící biskup Mons. Josef Hrdlička prohlásil:

„Hrstka obránců spojená s Bohem a vírou v pomoc Panny Marie ochránila Brno před pohromou. Zaslechnete-li v jedenáct hodin hlas zvonů, necht' je to připomínkou, že Panna Maria i dnes stále střeží vaše město a čeká obhájce hodnot víry, lásky, blíženecké obětavosti a pomoci těm, kteří přijmou toto poslání v dnešní společnosti.“

Velkou zásluhu na modlitbách k této nebeské pomocnici v nouzi měl tehdy P. Martin Středa, rektor brněnského jezuitského noviciátu. Velitel obránců města, Ludvík Raduit de Souches, napsal později o tomto knězi:

„Statečnost při obraně dodávaly vroucí modlitby a vytrvalé posty pátera Středy, jimiž přinášel sílu z nebe pro ochranu a bezpečnost obležených. Kdykoliv jsem měl alespoň trochu volnou chvíli od obtížných povinností, využil jsem ji k návštěvě otce Martina a k rozhovoru s ním. Vždy jsem si od něj odnášel útěchu a vnitřní pokoj.“

Nejtěžší boje mezi obléhateli města a jeho obhájci probíhaly v prostoru nedaleko augustiniánského kostela svatého Tomáše, v jehož kapli byl obraz Panny Marie

Svatotomské. Právě k této Černé Matce Boží se ohrožený lid utíkal o pomoc. Dodnes je tento milostný obraz, zasazený do stříbrného tabernáku hlavního oltáře na Starém Brně, předmětem úcty. Díky mocné přímluvě byla Panna Maria Svatotomská prohlášena ochránkyní města Brna.

(Podle bulletinu 15.srpen - Den Brna)

Kněží působící v naší farnosti od roku 1956

Ředitel zábrdovického kúru předal redakci jmenný seznam kněží, kteří ve farnosti chrámu Nanebevzetí Panny Marie působili od roku 1956.

Do uvedeného roku byl zábrdovickým farářem P.Jan Valášek. O.Praem., který byl režimem internován. Dalšími faráři, administrátory, kaplany, kooperátory nebo jen výpomocnými kněžími byli: P.Arnošt Alois Till, O.Praem.adm. - P.Václav Novák, katecheta, adm. - P.Zdeněk Němeček, O.Praem. koop. - P.Vladimír Vitula, O.Praem. - P.Jiří Bílek, farář (1958-1998) - P.František Staněk, koop. - P.Karel Hobza, konz.rada, katecheta - P.Josef Borák, důchodce bez st. souhlasu - P.František Novotný, CSsR. bez st. souhlasu, - P.Josef Ducháček, důchodce, výpom. - P.Jan Nesvačil, výp. duch. - P.Jakub Zemek OP. výp. duch. - P.Benedikt Karel Malý, OSB, koop. - P.Jindřich Antolák SDS, výp. duch. - P.Antonín Sláma, výp. duch. - P.Vladimír Hub, CSsR kaplan - P.Dušan Hladík, OCist. kaplan - P. Jakub Hradil, řeckokatol. koop. - P.Vojtěch Kodet, OCarm. koop. - P.Alois Hladil, O.Praem. kaplan - P.Josef Jan Budil, OSA,kaplan - P.Jan Sládek, O.Praem. kaplan - P.Emil Nešpor, výp. duch. - P.Jiří Dvořák, kaplan - P.Josef Vítek, adm. dočas. - P.PhDr. Karel Předešlý, koop. - P.Roman Strossa, kaplan - P.Ing. Miroslav Pazourek, řeckokat. farní vikář - P.Karel Chylík, jáhen - P.Jan Hanák, kaplan - P.Ing. Jiří Rous, farář. - Modleme se za kněze, kteří působili nebo dosud působí na zábrdovické vinici Páně.

Z.H.

Významné svátky, výročí a slavnosti v příštím období

- 20.srpna - brněnský otec biskup ThLic Vojtěch Cikrle se dožívá 58 let
- 22.srpna - slavnost Panny Marie Královny. Slaví se od roku 1954 - tedy právě 50 roků
- 26.srpna - uplynulo 355 od smrti patera Martina Středy, rektora brněnské jezuitské koleje - iniciátora modliteb za ochranu Brna při švédském obléhání roku 1645
- 27. srpna - památka svaté Moniky, jejíž vytrvalá modlitba za syna Augustina vyprosila jeho obrácení
- 28. srpna - památka svatého Augustina, biskupa a učitele církve - Poutní slavnost v chrámu v Masarykově čtvrti
 - 1. září - svatého Jiljí. Tomuto světcovi je zasvěcen nejstarší kostel na území Brna v Komárově.
 - 8. září - svátek Narození Panny Marie - Poutní slavnost na Vranově
 - 11. září - před 5 roky přijal biskupské svěcení Mons. Petr Esterka, pověřený pastorem našich krajanů v zahraničí, hlavně v USA
 - 14. září - povýšení Svatého kříže. Svátek slaven od 7. století
 - 14. září - pražský em. pomocný biskup Mons.Jaroslav Škarvada oslaví své 80. narozeniny
 - 15. září - památka Panny Marie Bolestné - Poutní slavnost ve Sloupu
 - 16. září - památka svaté Ludmily, české patronky

- 28. září - slavnost svatého Václava, hlavního patrona českého národa. Státní svátek České republiky
- 29. září - svátek sv. Michala, Gabriela a Rafaela - archandělů
- 1. října - památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
- 2. října - památka Svatých andělů strážných
- 4. října - památka svatého Františka z Assisi - jmeniny otců biskupů F. Radkovského z Plzně a F.V.Lobkowicze z Ostravy - Opavy
- 7. října - svátek Panny Marie Růžencové
- 28. října - svátek apoštolů Šimona a Judy - Státní svátek České republiky

VZPOMÍNKA NA PUTOVÁNÍ PO SVATÉ ZEMI

Pokračování - Neděle 21. března

začala budíčkem přes telefon, přípravami na cestu a snídaní ve třetím patře útulného rodinného hotýlku Star s překrásným výhledem na město BETLÉM. Na talířích se usmívaly dary švédského stolu a v šálcích příjemně voněla káva. Dobré ráno a dobrou chuť nám přejí majitelé - palestínští křesťané. Před námi je cesta do Betánie.

Autobusem zaznívá hymnus „Soudce všeho světa, Bože“, po něm modlitba ranních chval a dnešní putování začíná nabírat vítr do plachet..

BETÁNIE - biblické místo - se rozprostírá na východním svahu OLIVOVÉ HORY na cestě směrem do Jericha. Současný chrám (podle návrhu architekta Berluzziho) byl postaven v letech 1952-53 na zříceninách tří chrámů v místech hrobu, kde byl pochován Lazar, kterého Pán vzkřísil z mrtvých. V tomto chrámu se účastníme nedělní mše svaté. U oltáře stojí všech 14 kněží a jeden jáhen. Síla kněžské služby Bohu je něčím tak ohromujícím, že zanechává v člověku úžas s vděčností.

Slunce šplhá po nebi výše a zároveň se zvedá rtuť teploměru.

Náš autobus s námi míří do JUDSKÉ POUŠTĚ. V ní máme možnost spatřit přes údolí vysoko na skaliskách přilepený VÁDÍ KELT, jeden z pěti řecko-ortodoxních klášterů, jenž nese jméno Klášter svatého

Jiřího Kozyby. Byl založen ve 4. století po Kristu a posláním mnichů je modlitba, půst a život v odříkání. V klášteře je vše živé rodu mužského (i berani a kozli..). Mniši žijí střídmy a těžký život, zachovávají přísný denní režim: 8 hodin spí, 8 hodin se modlí a 8 hodin pracují. Přesto či právě proto se dožívají vysokého věku. Poprvé se v poušti také setkáváme s kočovnými beduíny - chlapani, kteří sedí na oslicích, klátí nožkami těsně nad zemí a pasou svá stáda ovcí a koz (původní primitivní plemena). Za skrovnou travní obživou nachodí až dvacet kilometrů denně. Chlapani jsou přátelští a nechávají se fotit společně s našimi poutníky.

Znovu usedáme do autobusů a směřujeme blíže k JERICHU, k HOŘE POKUŠENÍ.

V dálce na vysoké skále je „přilepený“ další kamenný klášter. Pouze jeden odvážlivec jede lanovkou až nahoru. Ostatní poutníci míří do obchodního centra osvěžit se lehkým obědem: zeleninový salát a k tomu nekvašený palestinský chléb a džus - za pět dolarů. Jiní jdou navštívit vykopávky starobylého města Jericha. Na plantážích v blízkém okolí rostou banánovníky, obtěžkané ohromnými trsy svých plodů. Je příjemné usednout do stínu obrovské, nádherně fialově kvetoucí bouganvillee. O příjemné zpestření chvíle odpočinku se postaral místní domorodec s čokoládovou

pletí, nabízející jízdu na pestrobarevně osedlaném velbloudovi. Za dva dolary tak z jedné mladé dámy obratným ustrojením učinil beduínku a za potlesku přihlížejících poutníků ji několikrát provedl po nádvoří před obchodním domem.

Slunce si dává opravdu záležet. Teploměr šplhá na 33°C. Autobusy se opět rozjíždějí, tentokrát dále na jih směrem k Mrtvému moři. Podél silnice obdivujeme rozlehlé háje s mohutnými palmami, vysázenými do přesných řad.

Vítá nás MRTVÉ MOŘE. Je dlouhé 75 km., široké 16 km a hluboké 400 m. Arabové ho též nazývají Mořem Lotovým (v upomínku na události, o kterých píše kniha Genesis). Objem moře se neustále zmenšuje, za rok klesá hladina asi o 2 cm. Přispívá k tomu vysoká teplota, která v létě dosahuje až 50°C, a pokles přítoku sladké vody z řeky Jordánu. Sladkou pitnou vodou Izraelci svědomitě šetří.

Koupání v Mrtvém moři je pro všechny poutníky velkou atrakcí. Voda je velmi hustá, sůl v moři tvoří 30 %. Naše těla se doslova vznášejí na hladině. Potopit se není možné. Plaveme opatrně na zádech či na břišku a dáváme pozor, aby nám voda nestříkla do očí. Je to totiž silně pálivé. U břehu se

několik odvážlivců natřelo černým bahnem ze dna moře. Vypadají jako egyptské mumie - jen jejich oči vesele mrkají. Dvě hodiny žádnému nestačí a těžko se loučíme s klidným zeleným mořem, v němž jediný život v tuto chvíli tvořili poutníci z Čech, Moravy a Slovenska.

Všichni se již těšíme na chladný stín hotelového pokoje. Čeká nás však ještě jedna zastávka uprostřed pouště. SERAIL NABIMUSA je místo, které muslimové uctívají jako památku na hrob Mojžíše. Tento serail s mešitou sloužil muslimům jako jedna ze zastávek k odpočinku při pouti do Mekky. Podle místní tradice jsme si i my zuli sandály a tiše, s trochou zvědavosti, jsme „prošmejdili“ prostory muslimské svatyně. Před seraiem rostlo několik planých chlebovníků. Jejich plody (hnědé lusky 30 cm dlouhé, silně chřestící), se staly značným lákadlem pro mladé osazenstvo autobusů. Za pomoci místních domorodců získáváme několik lusků - suvenýr ze serailu.

Slunce se rychle schyluje k západu a my se již těšíme na koupelnu, večeri a odpočinek. Každý z nás ukládá všechny zážitky dne hluboko do paměti, aby z nich mohl co nejdéle žít...

Středa 24. března

Probouzíme se do vymalovaného rána. Z okna máme ne zrovna příjemný výhled na několikapatrový železobetonový nedostavěný hotel, který chátrá a zarůstá travou. Ptáme se sami sebe proč?.. O odpovědi nepřemýšlíme, protože prázdný žaludek se ozývá a tělo chce nabrat energii na další náročný den. Jídelna je tentokrát situována do suterénu a naši domácí hostitelé jsou očividně zaskočení obrovskou chutí k jídlu svých svěřenců. Naštěstí je za rohem pekařství...

Autobusy vyjíždějí na obhlídku JERUZALÉMA. První zastávkou je

BAZILIKA AGONIE v Getsemanské zahradě, kde otec Jiří Rous slouží mši svatou. Baziliku postavil opět stavitel Berluzzi v letech 1919-24. Říká se jí také CHRÁM NÁRODŮ, protože na její stavbu přispělo finančně 16 národů. Interiér kostela je tmavý, aby si poutník připomněl smrtelnou úzkost Pána Ježíše. Před hlavním oltářem z dlažby vystupuje skála, na které se Pán Ježíš potil krví. Tu obtáčí železná trnová koruna.

Na mne osobně toto místo zanechalo nejsilnější dojem. Stáli jsme na místě nejtěžšího a rozhodujícího okamžiku

v životě Pána Ježíše. „Otče, ne má, nýbrž Tvá vůle se staň...“ (Lk 22,39-46).

Z baziliky přecházíme do olivového sadu Getsemanské zahrady. Osm oliv ještě z dob Pána Ježíše nás udivuje svými mohutnými kmeny. Přestože v roce 70. po Kristu dal císař Titus všechny olivy vysekat, stromy znovu vyrazily, protože mají dlouhé a hluboko vrostlé kořeny. Olivy - stromy nesmrtnosti - dodnes vydávají svědectví.

Po kamenném nádvoří, asi 100 m od baziliky, scházíme do menší jeskyně, upravené bratry františkány na kapličku. Toto místo se nazývá Jeskyně zrady. V ní pamatujeme na všechny kněze, kteří z jakéhokoliv důvodu (nepochopení spolubratřimi, opuštěnost...), upustili od kněžského slibu a celibátu. V rohu jeskyně křehkost kněžského stavu připomíná tabulka (přípevněná ke skále dříve řetězem, dnes holí) s latinským nápisem: „Pamatuj na své kněze! „.

Odtud spěcháme do kostela HROBU PANNY MARIE. Scházíme po 54 schodech do krypty, vysekané ve skále. V jejím středu je hrob bohatě vyzdobený ikonami, lampami a obrazy. Hrob je prázdný a svědčí o nanebevzetí Panny Marie. Toto dogma potvrdil roku 1950 papež Pius XII. V současné době kostel spravují křesťané řecké ortodoxní církve. Podle tradice se uvnitř kostela nalézají i hroby rodičů Panny Marie, Jáchyma a Anny. I jejího snoubence svatého Josefa.

Poté nás autobusy odvázejí do západní části Jeruzaléma na HERZLŮV VRCH. Zde se nachází památník holocaustu 6 milionů Židů, kteří zahynuli během druhé světové války v koncentračních táborech po celé Evropě. Nejprve se jdeme podívat do památníku připomínajícího jeden a půl milionu zahynulých dětí. Vcházíme do tmavého sálu, vybudovaného do tvaru kopule.

Uprostřed stojí soustava skel s různou lomivostí světla, mezi kterými je rozmístěno několik svící. Máme dojem, že stojíme ve vesmíru plném hvězd, z nichž každá symbolizuje jedno zavražděné dítě. Z reproduktorů zní ponurá hudba a ženský hlas v krátkých intervalech předčítá jména dětí, jejich věk a zemi původu. Posloucháme se zatajeným dechem a čekáme, zda uslyšíme Československo. Jméno naší země zaznělo celkem osmkrát v průběhu asi 15 minut...dětí ve věku 6 měsíců až 16 let. Jména dětí nepřetržitě znějí sálem dnem i nocí dva roky, poté se začínají opakovat znovu. Místo na nás působí silným dojmem. Celý památník financovala jedna velmi bohatá rodina z Kalifornie.

Dalším památníkem je budova - synagoga, uvnitř které hoří věčný oheň a na jejíž podlaze jsou desky s nápisy koncentračních táborů.

Procházíme i muzeum s fotografiemi ze židovských ghatt a koncentračních táborů, pokračujeme parkem plným soch a spousty zeleně. Celý den by nestačil na prohlídku tohoto místa. Uvědomujeme si hrůzy, které židovský národ zažíval a už vůbec nechápeme téměř válečnou situaci - konflikt s Palestinci. Proč lidé bojují - z touhy po moci, po penězích? Situaci umocňují i všude kolem přítomní mladí lidé ve vojenských uniformách. V Izraeli je vojenská služba povinná mužům na tři roky a ženám na dva roky. Proč v mladých lidech podporují národní cítění v tak militantním duchu? Nerozumím...

Popojíždíme kousek dále. Další naše návštěva směřuje do parku, ve kterém kvetou růže z celého světa. Zde stojí asi 3m vysoký sedmiramenný svícen Menorah, symbol židovského národa.

Naproti přes silnici vidíme budovu izraelského parlamentu - Knesset. Dala jej postavit za 70 mil. dolarů rodina Rothschildů z Londýna. Architektonicky připomíná Archu úmluvy. Budova je velmi přísně střežena a

my nemáme šanci (ani dostatek času) na prohlídku jejího interiéru.

Další dnešní zastávkou je SIÓN. Je zde nejdůležitější místo v celé Svaté zemi - VEČEŘADLO: místo poslední večeře Páně - ustanovení Eucharistie, místo zjevení Pána Ježíše apoštolům po zmrtvýchvstání, místo seslání Ducha svatého. Kamenný dům s kamennou dlažbou s až příliš pestrou historií plnou ničení, místo, o které se přetahovaly snad všechny církve světa.

Jako první papež v dějinách zde v roce 2000 sloužil mši svatou Svatý otec Jan Pavel II. Vedle večeřadla je vchod do židovské synagogy s hrobem krále Davida.

V těsném sousedství Večeřadla se nachází také moderní kostel - Bazilika Zesnutí Panny Marie - DORMICIUM. (Panna Maria si přála zemřít blízko místa, kde se zrodila církev). Bazilika je postavena v neorománském slohu, je dvojpodlažní a uvnitř překrásně vymalována. Patří do benediktinského opatství. Ve spodním patře se nachází kruhová krypta se sloupy

a katafalkem uprostřed. Na něm je socha zesnulé Panny Marie v životní velikosti, zhotovená z tmavého třešňového dřeva, její tvář a ruce jsou ze slonoviny. Po stranách krypty si můžeme prohlédnout obrazy s výjevy ze života Panny Marie.

V naší skupině poutníků jsou lidé různých vyznání. Některým z nich připadá absurdní dogma o Neposkvřněném početí P.Marie stejně jako pravda o jejím nanebevzetí. Nechápu, nerozumí, nevěří důkazům Bernadetty Soubirousové ani vysvětlování duchovních osob. Uvědomuji si jednu důležitou skutečnost v životě křesťana: „Nezjeví-li ti Duch svatý, nepochopíš..“

Velmi perný byl dnešní den. Plný úvah, myšlenek, historie. Otec Mojžíš se snažil o to, abychom pochopili ducha doby, ve které žil Kristus i Matka Boží. Snad nám vzpomínky na dnešní den vydrží co nejdéle a pomohou nám v dalším duchovním životě.
(S.G.)

Farní společenská rubrika

- ❖ Dne 11.7. 2004 oslavili manželé JITKA A ZDENĚK HATINOVÍ 40. výročí udělení svátosti manželství. Za laskavou péči a výchování jim děkují a do dalších společných let mnoho zdraví a Boží ochrany přejí dcery Bronislava a Dorotka s rodinami.
- ❖ V neděli 11. 7. 2004 se dožil 70. narozenin zábrdovický emeritní pan kaplan P. MIROSLAV PAZOUREK. Hojnost milosti Boží a zdraví mu vyprošují v modlitbách přátelé z naší farnosti.
- ❖ Letos 20. července uplynulo 35 roků od chvíle, kdy Američané Neil Armstrong a Edwin Aldrin vystoupili na povrch Měsíce. Byl to: „Malý krok pro člověka, ale velký pro celé lidstvo“, řekl Armstrong.

Muzicírovali sourozenci Chudí

Tradice absolventských koncertů mladých varhaníků, kteří vystudovali ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu v Brně, pokračovala v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Zábrdovicích ve středu 19.května 2004. Tentokrát k nástrojovému stolu zasedl KAREL CHUDÝ. Do programu svého koncertu zařadil kromě PRELUDIA S FUGOU c-moll a TOCCATY „dórické“ J.S.Bacha také TRIOSONATU op.5. Georga Friedricha Händela. K její interpretaci si organista pozval své mladší sourozence - houslisty Pavlínu a Víta, kteří se ujali houslových partů. Melodické muzicírování sourozenců Chudých bylo zvukovým obohacením koncertu. Jejich hráčská suverenita překvapila nejen laické posluchače,

ale i přítomného skladatele Jiřího Strejce (*1932). Jeho skladatelský portrét, stejně jako ostatních komponistů, brněnských varhanních pedagogů Františka Musila a Josefa Blatného, uvedl v průvodním slově Ondřej Koláčný. Ze skladeb J.Strejce, varhaníka z katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové, uvedl Karel Chudý dvě kratší kompozice: CIACONU BREVIS z roku 1950 a zvukově mohutnou TOCCATU III., která koncert završila. Již zmíněný F.Musil byl zastoupen třívětou SONATOU SOLEMNIS, J.Blatný velikonočním CHORÁLNÍM POSTLUDIEM - ALELUJA. Toto církevní období bylo zastoupeno i známou částí moteta W.A.Mozarta: Exultate, jubilate - ALELUJA, které zapěla kolorатурní sopranistka Jarmila Strejcová, která byla dalším milým hostem koncertu.

Dlouhotrvající potlesk provázel účinkující ze zábrdovického kůru až k presbytáři, kde jim za hudební zážitek poděkoval nejen ředitel ZUŠ Pavel Hamřík, pedagog absolventa Zdeněk Hatina, rodinní příslušníci a přátelé, ale i Jiří Strejc. Ten nehledanými slovy poděkoval Karlu Chudému za skvělou interpretaci svých skladeb a popřál mladým umělcům úspěšnou uměleckou dráhu.

VáM

KONCERT K VÝROČÍ VOLBY PAPEŽE

Jana Pavla II. - v pondělí 18. října 2004 uskuteční svůj ročníkový koncert varhanice SVĚTLANA PRÝGLOVÁ. Na programu budou skladby J.S.Bacha, J.Křičky, S.K.Vrbky, P.Ebena, A.Dvořáka a Z.Hatiny. Spoluúčinkovat bude sopranistka Mgr. ZUZANA PÁLENSKÁ. Průvodní slovo pronese Mgr. IRENA VESELÁ. Pedagogické vedení organistky má ředitel zábrdovického kůru ZDENĚK HATINA.